VETENSKAP FÖR ALLA

VECKA 45 · 2026

Magasinet

ett urval av veckans bästa läsning

Vad kostar ett ton koldioxid i Oxelösund?

SSAB lägger 6,2 miljarder kronor på en ljusbågsugn som ska kapa tre procent av Sveriges koldioxidutsläpp. Är det dyr symbolpolitik eller ett av de billigaste klimatköpen i landet? Svaret avgörs till stor del av ett pris som sätts i Bryssel.

OCKSÅ I NUMRET

Vattenfall vinner när utsläppen blir dyra 05

Vattenfall har två order som pekar åt olika håll 07

FRÅN REDAKTÖREN

Klimat, energi och inte så mycket.

Ibland handlar vetenskap om att räkna på saker som är svåra att sätta siffror på. Den här veckan publicerar vi tre nya artiklar som kretsar kring just det – hur vi värderar det som inte alltid syns i en prisapp eller på kontoutdraget. Mest läst just nu är texten om vad ett ton koldioxid faktiskt kostar i Oxelösund, en fråga som låter enkel men visar sig vara förvånansvärt komplex när man börjar nysta i den.

Både ekonomi och samhällsvetenskap handlar i grunden om människor och de val vi gör, individuellt och tillsammans. Vad är något värt? Vem ska betala? Och hur räknar vi egentligen när framtiden står på spel? Det är frågor som sällan har enkla svar, men som är viktiga att ställa ändå.

PB

Peter Bergvall

REDAKTÖR, VETENSKAP FÖR ALLA

Innehåll

3 ARTIKLAR

EKONOMI · PETER BERGVALL
Vad kostar ett ton koldioxid i Oxelösund? s. 03

EKONOMI · PETER BERGVALL
Vattenfall vinner när utsläppen blir dyra s. 05

SAMHÄLLSVETENSKAP · PETER BERGVALL
Vattenfall har två order som pekar åt olika håll s. 07

EKONOMI

Vad kostar ett ton koldioxid i Oxelösund?

PETER BERGVALL · 8 NOVEMBER 2026 · 6 MIN LÄSNING

Ett ton för några hundralappar

Börja med den enkla räkningen. SSAB investerar 6,2 miljarder kronor i en ny ljusbågsugn med tillhörande råvaruhantering i Oxelösund [[1]]. En ljusbågsugn smälter metall med elektriska ljusbågar i stället för att reducera malm med koks. I gengäld ska utsläppen minska med ungefär 1,5 miljoner ton koldioxid per år [[4]]. Det är i praktiken hela stålverkets utsläpp. Under 2025 släppte SSAB Oxelösund ut drygt 1,5 miljoner ton [[5]].

Anta att ugnen håller i 25 år och sprid ut kostnaden jämnt. Då landar varje sparat ton på ungefär 165 kronor. Men kapital är inte gratis. Ett företag som binder miljarder vill ha avkastning, och då behöver du räkna med ränta. Med 7 procents kalkylränta blir kapitalkostnaden drygt en halv miljard kronor om året.

Antagande	Kapitalkostnad per år	Kostnad per sparat ton CO_2
Ingen ränta, 25 år	248 miljoner kr	165 kr
7 % ränta, 25 år	532 miljoner kr	355 kr
10 % ränta, 25 år	683 miljoner kr	455 kr

VfA:s överslag. Investering 6,2 miljarder kronor, minskning 1,5 miljoner ton per år. Kraftledning och driftkostnader ingår inte.

Oavsett antagande hamnar du på några hundralappar per ton. Det är lågt för svensk klimatpolitik, vilket du ser längre ner.

Det som inte syns i kalkylen

Överslaget är förenklat på två sätt. Det första är kraftledningen. Den byggs av Vattenfall Eldistribution och ingår inte i SSAB:s 6,2 miljarder [[1]]. Det andra är driften. Ugnen kräver mycket el. Enligt VfA:s grova uppskattning rör det sig om 0,5 till 1 terawattimme per år. Med ett elpris kring 60 öre per kilowattimme blir det 300 till 600 miljoner kronor årligen, eller 200 till 400 kronor per sparat ton.

Samtidigt försvinner andra kostnader. Koksverket och masugnarna stängs, och med dem inköpen av kol och koks. SSAB skriver dessutom att investeringen gör att bolaget slipper återinvestera i den gamla masugnen [[1]]. En masugn måste med jämna mellanrum byggas om invändigt, och det kostar stora pengar. Bolaget beskriver själva satsningen som något som ökar intjäningsförmågan [[1]]. Den bedömningen är förstås SSAB:s egen, men den antyder att driften inte blir dyrare totalt sett.

Statligt stöd spelar liten roll här. EU:s innovationsfond har gett 30 miljoner euro till demonstrationen av elektrisk smältning i Oxelösund, som en del av HYBRIT-projektet [[14]]. Det motsvarar runt en tjugondel av investeringen.

Priset som avgör allt

Varför lägger ett börsbolag miljarder på något som ser ut som klimatpolitik? Svaret heter **utsläppsrätter**. Inom EU:s utsläppshandel måste varje ton koldioxid täckas av en sådan rätt. På auktionen den 1 oktober 2026 kostade en utsläppsrätt 84,70 euro [[6]]. Med en euro kring 11 kronor blir det runt 930 kronor per ton.

För Oxelösund motsvarar det ungefär 1,4 miljarder kronor om året. Hittills har stålindustrin sluppit det mesta av notan genom fri tilldelning, alltså gratis utsläppsrätter för att inte konkurreras ut av länder utan koldioxidpris. Men de gratis rätterna fasas nu ut i takt med att EU inför en koldioxidtull på import, kallad CBAM [[7]].

År	Andel som ska betalas	Notan för 1,5 miljoner ton vid 85 euro
2026	2,5 %	35 miljoner kr
2028	10 %	140 miljoner kr
2030	48,5 %	680 miljoner kr
2032	73,5 %	1 030 miljoner kr
2034	100 %	1 400 miljoner kr

VfA:s överslag enligt nuvarande EU-regler. Förenklat antagande att gratistilldelningen i dag motsvarar utsläppen.

När trappan är slut kostar koldioxiden från masugnarna mer per år än hela ugnens kapitalkostnad. Det är därför klimatsatsningen också är en affär. Ugnen kapar utsläpp för några hundra kronor per ton, medan alternativet är att betala närmare tusen.

Trappan är dock inte huggen i sten. Kommissionen har föreslagit att delar av gratistilldelningen ska komma tillbaka från 2028 och att den fulla utfasningen flyttas från 2034 till 2038 [[8]]. Går det igenom blir kalkylen för nästa omställning, i Luleå, svagare.

Jämfört med annan klimatpolitik

Siffrorna nedan mäter inte exakt samma sak. Klimatklivet redovisar bara statens stöd, och bedömningen bygger på de sökandes egna uppskattningar. Klimatbonusen är en samhällsekonomisk marginalkostnad. Ändå ger de en känsla för skalan.

Åtgärd	Kostnad per ton CO_2	Vem betalar
Oxelösund, kapitalkostnad (VfA:s överslag)	165–455 kr	SSAB
Klimatklivet, statens stöd [[11]]	ca 370 kr	Staten
EU:s utsläppsrätt, oktober 2026 [[6]]	ca 930 kr	Utsläpparen
Svensk koldioxidskatt 2025 [[12]]	1 510 kr	Bränsleköparen
Klimatbonusbil, marginalkostnad [[10]]	ca 6 000 kr	Staten

Oxelösund hamnar bland de billigaste åtgärderna. Och till skillnad från de flesta andra betalas den av företaget självt.

Det gröna järnet som dröjer

Det finns en hake som inte syns i kronor. Ugnen planerades för en blandning av skrot och fossilfri järnsvamp, alltså järn som reducerats med vätgas i stället för kol [[1]]. Järnsvampen skulle komma från LKAB:s demonstrationsanläggning i Gällivare. Men där är investeringsbeslutet uppskjutet utan ny tidsplan [[13]]. Samma typ av projekt i Boden har du kunnat läsa om i Stålet som kan rädda klimatet – om vi klarar att bygga det.

Utan järnsvamp blir det främst skrot. Stål av skrot har låga utsläpp, men skrot är en begränsad råvara. Köper Oxelösund skrot som annars hade smälts i en annan europeisk ljusbågsugn, blir den globala vinsten mindre än den svenska.

Till det kommer utsläppshandelns egen logik. Rätter som SSAB inte längre behöver kan i princip användas av någon annan inom EU. Marknadsstabilitetsreserven, en mekanism som drar in överskott av utsläppsrätter, dämpar den effekten men tar inte bort den helt.

Den kanske största kostnaden är ändå tiden. SSAB ansökte om utökad elanslutning redan 2016 [[3]]. Produktionen beräknas nu starta under andra kvartalet 2027 [[2]]. Varje års försening betyder ytterligare 1,5 miljoner ton i atmosfären. Varför anslutningar tar så lång tid har VfA skrivit om i Vem släcks först, och vem släpps in?

Så, lyckad?

Räknat per ton är Oxelösund ett av de billigaste klimatköpen i Sverige, och det betalas inte med skattepengar. Men det beror på att koldioxid har fått ett pris som stiger år för år. Ugnen är egentligen ett svar på en prissignal.

De svaga länkarna sitter inte i Oxelösund. De sitter i Gällivare, där järnet ska tillverkas, och i Bryssel, där priset bestäms. Den mest effektiva klimatpolitiken i den här historien är inte ett bidrag. Det är ett pris som ingen kan räkna bort.

Källor

1. SSAB (2023). SSAB investerar för en grön omställning av produktionen i Oxelösund. Pressmeddelande. https://mb.cision.com/Main/980/3779268/2102431.pdf 2. SSAB (2026-06-02). Kraftledningsbygget till Oxelösund återupptas. Pressmeddelande. https://www.inderes.se/en/releases/ssab-kraftledningsbygget-till-oxelosund-aterupptas 3. SSAB (2026-05-11). Driftsättning av ljusbågsugn i Oxelösund försenas på grund av tillståndsprövning. Pressmeddelande. https://www.inderes.se/en/releases/ssab-driftsattning-av-ljusbagsugn-i-oxelosund-forsenas-pa-grund-av-tillstandsprovning 4. Bergsmannen. SSAB investerar i Oxelösund – mot fossilfri produktion. https://www.bergsmannen.se/artiklar/e/6830/ssab-investerar-i-oxelosund-mot-fossilfri-produktion/ 5. Newsworthy (2026). Industriutsläppen ökade i Södermanland. https://www.newsworthy.se/artikel/421168/ 6. EEX-auktionspriser för EU ETS, oktober 2026 (sammanställning). https://howtobuycarboncredits.com/prices/eu-ets-price/ 7. The Trade Hub. Understanding CBAM – utfasning av fri tilldelning 2026-2034. https://www.thetradehub.eu/en/guides/cbam/comprendre-cbam 8. CBAM Guide (2026-09-24). EUROFER: ETS revision pushes EU steel carbon costs toward €8.2bn by 2031. https://cbamguide.com/news/2026-09-24-eurofer-8-2bn-ets-carbon-costs-steel-cbam/ 9. Sandbag. EU steelmaking: the ETS money is coming! https://sandbag.be/wp-content/uploads/Sandbag-EU-Steelmaking-The-EU-ETS-money-is-coming.pdf 10. Riksrevisionen (2020). Statliga åtgärder för fler miljöbilar (RiR 2020:1). https://www.riksrevisionen.se/download/18.2008b69c18bd0f6ed3f2c621/1581431792786/RiR%2020202
11. Naturvårdsverket (2023). Klimatklivets lägesbeskrivning 2023. https://www.naturvardsverket.se/498059/globalassets/amnen/klimatomstallning/klimatklivet/doku
lagesbeskrivning-2023.pdf 12. Riksrevisionen (2025). Statens insatser för jordbrukets klimatomställning. https://www.riksrevisionen.se/granskningar/granskningsrapporter/2025/statens-insatser-for-jordbrukets-klimatomstallning.html 13. Riksrevisionen (2025). LKAB:s omställning – planering för en ny värdekedja. https://www.riksrevisionen.se/granskningar/granskningsrapporter/2025/lkabs-omstallning---planering-for-en-ny-vardekedja.html 14. HYBRIT / LKAB, SSAB, Vattenfall. Pressmeddelande om stöd från EU:s innovationsfond. https://mb.cision.com/Main/11419/3537913/1558088.pdf

EKONOMI

Vattenfall vinner när utsläppen blir dyra

PETER BERGVALL · 6 NOVEMBER 2026 · 5 MIN LÄSNING

Ett statligt bolag som vill ha dyrare utsläpp

I höst förhandlar EU om hur utsläppshandeln ska se ut efter 2030. Många industrier och flera länder vill göra det billigare att släppa ut koldioxid. Ett av bolagen som går emot dem är svenska statens Vattenfall. Bolaget har lämnat remissvar till regeringen, registrerat sig i det tyska lobbyregistret och låtit vd Anna Borg säga det rakt ut: rör inte utsläppshandeln.

På Facebook beskrivs det ibland som klimataktivism i kostym. Men det finns en enklare förklaring. För ett bolag som säljer el från kärnkraft och vattenkraft är ett högt koldioxidpris helt enkelt lönsamt. För att förstå varför måste du först förstå hur elpriset sätts.

Ett pris på luften

EU:s utsläppshandel, förkortad EU ETS, bygger på en enkel idé. Varje ton koldioxid som ett kraftverk eller en fabrik släpper ut kräver en utsläppsrätt. Det totala antalet rätter är begränsat av ett tak som sänks varje år, just nu med 4,3 procent per år. Färre rätter betyder högre pris. I år har en utsläppsrätt kostat omkring 80 euro.

För ett gaskraftverk betyder det ungefär 30 euro extra för varje megawattimme el, eftersom varje megawattimme ger runt 0,35 till 0,4 ton koldioxid. För ett kolkraftverk blir tillägget mer än dubbelt så stort.

Det dyraste kraftverket bestämmer

På den europeiska elmarknaden sätts priset genom en auktion för varje timme. Producenterna lägger bud, och de billigaste används först. Sedan klättrar systemet uppåt i prislistan tills efterfrågan är täckt. Alla som får sälja får sedan samma pris, nämligen budet från det dyraste kraftverk som behövdes. Det kallas **marginalprissättning**.

Tänk dig ett grönsakstorg där alla handlare får samma tomatpris som den dyraste handlaren som behövdes för att alla kunder skulle bli nöjda. Handlaren med egna växthus och nollkostnad får då lika mycket betalt som den som importerat tomaterna med flyg.

På kontinenten är det ofta gaskraft som är det sista kraftverket. När utsläppsrätterna blir dyrare stiger gaskraftens bud, och då stiger elpriset för alla. I timmar då södra Sverige är tätt sammankopplat med Tyskland och Danmark slår det igenom även här.

Kärnkraften betalar inget men får allt

Här kommer Vattenfall in. Bolagets svenska kärnkraftsreaktorer i Ringhals och Forsmark producerar normalt mer än 40 terawattimmar per år. Till det kommer stora mängder vattenkraft. Ingen av dem behöver köpa en enda utsläppsrätt.

När koldioxidpriset driver upp elpriset får Vattenfall alltså högre intäkter utan högre kostnader. Ekonomer kallar det inframarginell ränta — vinsten för den som producerar billigare än det pris marknaden betalar. Räkneexemplet är enkelt. Om elpriset stiger med 10 euro per megawattimme ger det 400 miljoner euro mer per år på 40 terawattimmar. Det motsvarar runt fyra och en halv miljard kronor.

Verkligheten är lite trögare. Vattenfall säljer en stor del av sin el i förväg till fasta priser, så kallad prissäkring. Dessutom är norra Sverige ofta frikopplat från kontinentens priser. Men över tid gäller sambandet: ju dyrare det är att släppa ut, desto mer värd är fossilfri el.

Vattenfall är inte ensamt. Fortum och Statkraft, som också säljer mycket fossilfri el, har drivit liknande linjer i Bryssel. Med samma logik lobbar energiintensiv industri och bolag med mycket fossil produktion åt motsatt håll. Alla försvarar sina intäkter.

Vattenfalls egen förklaring

Vattenfall beskriver saken annorlunda. Enligt bolaget är ett förutsägbart koldioxidpris avgörande för att någon ska våga investera i kraftverk som ska löna sig i 40 till 60 år. Om politikerna sänker priset när det blir obekvämt vet ingen investerare vad reglerna är om tio år. Bolaget menar också att kortsiktiga ingrepp bara flyttar kostnaden till framtida generationer.

Båda förklaringarna kan vara sanna samtidigt. Bolagets klimatlinje och vinstintresse pekar åt samma håll. Det är just därför positionen är så stabil. Ett bolag som måste välja mellan klimat och pengar vacklar, men det behöver Vattenfall inte göra här.

Kritikerna invänder att utsläppshandeln höjer elpriset för hushåll och industri och försvagar Europas konkurrenskraft. Försvararna, bland dem Europeiska rådets ordförande António Costa, menar att utsläppshandeln bara förklarar en liten del av skillnaden i energikostnader mellan Europa och USA eller Kina.

Staten på båda sidor om disken

Det intressanta är inte att ett energibolag lobbar för sina intäkter. Det gör alla. Det intressanta är att ägaren är staten. När Vattenfall tjänar mer får staten större utdelning. Staten får också intäkter när utsläppsrätter auktioneras ut. Samtidigt ska samma stat företräda hushåll och industrier som betalar notan. Vi har tidigare granskat hur det går ihop i Tjänar staten på ditt höga elpris?.

Vattenfall agerar enligt sitt uppdrag från riksdagen, som både kräver avkastning och att bolaget ska leda omställningen. Hur det uppdraget har vuxit fram har vi beskrivit i Vattenfall har två order som pekar åt olika håll.

Ingenting av detta är hemligt. Lobbyingen är registrerad och remissvaren ligger på regeringens webbplats. Frågan är snarare vilken hatt regeringen bär när den bestämmer Sveriges hållning i förhandlingarna. Ägarens, klimatpolitikerns eller elkundens. Det är tre olika svar, och just nu får Vattenfall bara försvara ett av dem.

Källor

- Vattenfall, remissvar om revidering av EU ETS efter 2030 (COM(2026) 616), regeringen.se, oktober 2026 - Tyska förbundsdagens lobbyregister, Vattenfall GmbH, ärende RV0019034 - Vattenfall, When emissions become cheaper, the cost to Europe risks rising, 2026 - Energy Institute, New Energy World: Don't mess with EU ETS say utilities, mars 2026 - Ekonomifakta, EU:s utsläppsrätter, 2026 - Realtid, om Vattenfalls kärnkraftsproduktion i Ringhals och Forsmark - NS Energy, gemensam position från Fortum, Statkraft och Vattenfall om EU ETS

SAMHÄLLSVETENSKAP

Vattenfall har två order som pekar åt olika håll

PETER BERGVALL · 6 NOVEMBER 2026 · 5 MIN LÄSNING

En mening styr ett av Europas största energibolag

Vattenfall ägs till hundra procent av staten, alltså av dig. Vad bolaget ska göra med sina miljarder står i en enda mening som riksdagen klubbade 2010. Vattenfall ska generera en marknadsmässig avkastning genom att affärsmässigt bedriva energiverksamhet så att bolaget tillhör ett av de bolag som leder utvecklingen mot en miljömässigt hållbar energiproduktion.

Läs meningen en gång till. Den innehåller två order. Den första är att tjäna penger som vilket börsbolag som helst. Den andra är att ligga i täten för omställningen. Ofta pekar de åt samma håll. Men meningen säger ingenting om vad som gäller när de inte gör det.

Det är där striden om Vattenfall egentligen står. Är bolaget en kalkylmaskin, en klimataktör eller något mitt emellan? Svaret avgörs inte i riksdagen. Det avgörs i ett styrelserum i Solna.

Från svensk omställning till europeisk avkastning

Uppdraget har skrivits om flera gånger. År 1997 fick Vattenfall i uppgift att ägna särskild uppmärksamhet åt ny elproduktionsteknik och bidra till en hållbar svensk energiförsörjning. År 2005 skärptes det. Bolaget skulle nu vara det ledande företaget i omställningen, fortfarande med fokus på Sverige.

Riksrevisionen kritiserade regeringen både 2004 och 2007 för att formuleringarna var otydliga. Begrepp som "ledande" och "uthållig" gick att tolka på flera sätt, och ingen kunde mäta om bolaget levde upp till dem.

Regeringens svar 2010 gick i en annan riktning än kritikerna hoppats. Ordet "svensk" ströks, så uppdraget gäller nu hela koncernen i alla länder. Regeringen skrev också att en marknadsmässig avkastning måste vara utgångspunkten för all verksamhet. "Det ledande" blev "ett av de ledande". Vänsterpartiet kallade ändringen en urvattning. Formuleringen gäller fortfarande, sexton år senare.

Vem tolkar meningen?

Eftersom uppdraget saknar en mållinje måste någon översätta det till beslut. Det gör styrelsen, i dag åtta stämmovalda ledamöter med Mats Granryd som ordförande sedan 2022. Han är civilingenjör och har varit vd för Tele2. Den operativa ledningen har Anna Borg, vd sedan 2020 och tidigare bolagets finansdirektör.

Regeringen nominerar styrelsen och sätter ekonomiska mål. Men den styr inte de enskilda investeringsbesluten. Den formella kontakten mellan ägare och bolag sker på årsstämman. När riksdagen tagit upp frågan om styrningen har regeringen svarat att den har fullt förtroende för att styrelse och ledning följer uppdraget.

Det är en vanlig modell för statliga bolag. Den skyddar mot att politiker detaljstyr ett företag med tiotusentals anställda. Baksidan är att ett otydligt uppdrag ger styrelsen stort tolkningsutrymme.

När kalkylen säger nej

Vattenfalls faktiska beslut visar hur meningen tolkas i praktiken. När avkastning och omställning krockar har avkastningen hittills vunnit.

År 2023 stoppade bolaget den brittiska havsvindparken Norfolk Boreas efter att kostnaderna stigit kraftigt. Notan blev en nedskrivning på 5,5 miljarder kronor. Anna Borg sa då att investeringsbeslut alltid ska grunda sig på lönsamhet. Bolaget har också sagt nej till att bygga den svenska havsvindparken Vidar, eftersom den inte bedömdes bli lönsam.

Den nya kärnkraften vid Ringhals följer samma logik. I juni valde projektbolaget Videberg Kraft brittiska Rolls-Royce som leverantör av tre små modulära reaktorer, så kallade SMR, på 470 megawatt vardera. Tillsammans kan de ge omkring 12 terawattimmar per år. Men Vattenfall har varit tydligt med att projektet inte går att genomföra på rent kommersiella villkor. Det krävs **statlig riskdelning**, alltså att staten bär en del av risken genom lån och prisgarantier.

Det är sunt företagande. Ett privat bolag skulle göra samma kalkyl. Men det betyder också att staten möter sig själv i dörren. Som ägare kräver den avkastning. Som

lagstiftare betalar den för att avkastningen ska bli möjlig.

Det som inte står i meningen

Lägg märke till vad uppdraget inte nämner. Det står ingenting om leveranssäkerhet, planerbar effekt eller låga elpriser för svenska hushåll. Ett Vattenfall som följer uppdraget till punkt och pricka kan välja det mest lönsamma fossilfria projektet i Europa. Det behöver inte vara det som det svenska elsystemet behöver mest.

Kritiken kommer därför från två håll. Riksrevisionen har i en senare granskning konstaterat att Vattenfall byggt ut förnybart långsammare än genomsnittet i tio länder i norra och mellersta Europa. Den som tycker att klimatet borde väga tyngre ser alltså ett bolag som gör för lite. Den som i stället oroar sig för effektbrist och elpriser ser ett bolag vars uppdrag inte ens nämner problemet. Hur partierna ser på elsystemets vägval har vi beskrivit i Vem vill vad? Elpolitik, intressen och vägval.

Tre sätt att skriva om meningen

Det finns i grunden tre linjer i debatten. Den första är ett rent avkastningskrav. Vattenfall blir ett bolag som alla andra, och klimat- och energipolitik sköts med lagar och styrmedel som gäller hela branschen. Invändningen är att staten då kan fråga sig varför den äger bolaget överhuvudtaget.

Den andra linjen är att skriva in **försörjningstrygghet** i uppdraget. Vattenfall skulle då få ett uttalat ansvar för planerbar kraft och stabila priser i Sverige. Invändningen är att det kan kosta avkastning och att bolaget riskerar att bli ett verktyg för den regering som för tillfället sitter vid makten.

Den tredje linjen, som främst drivits från vänster, är att skärpa klimatdelen och göra Vattenfall till det ledande bolaget i omställningen igen. Invändningen är densamma i spegelvänd form: mer politik och mindre affärsmässighet.

Meningen från 2010 har överlevt regeringar av olika färg. Kanske just för att den går att läsa åt vilket håll som helst. Det är dess styrka. Det är också anledningen till att du som ägare har svårt att avgöra om bolaget gör det du vill.

Källor

- Regeringens proposition 2009/10:179, Förtydligande av uppdraget för Vattenfall AB (publ) - Näringsutskottets betänkande 2009/10:NU23 - Riksrevisionen, RiR 2004:18 och RiR 2007:29, samt granskningsrapport om Vattenfall i energiomställningen - Vattenfall, kallelse och pressmeddelande årsstämma 2026 - Vattenfall, delårsrapport andra kvartalet 2023 (Norfolk Boreas) - SVT och Ny Teknik, 15 juni 2026: Vattenfall väljer Rolls-Royce för ny kärnkraft vid Ringhals - Realtid, om Videberg Kraft och statlig riskdelning, 2026 - Riksdagen, interpellationsdebatt om styrningen av Vattenfall